

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Et Dilectis filiis Abbati sancti Victoris & Cancellario Parisiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

qui eligerent quam ei qui electionem reciperet de se factam. Propter quod ipsi ultra terminum ad eligendum sibi præfixum eligere differentes, excommunicationis sententiam incurrerunt. Postmodum vero redeuntes ad cor, & Deum homini præferentes, absolutionis beneficium impetrarunt, juratoria juxta formam Ecclesiæ præstita cautione, ex qua sumpta occasione Rex idem totum ferè conventum, præter septem qui favebant eidem, & divina officia celebrant excommunicationis sententia parvipensâ, à regno suo profusus eiecit, personatus eorum, beneficia, ac qualibet bona Ecclesiæ, quæ ad dispositionem pertinebant illorum, pro sua occupans arbitrio voluntatis. Præterea idem Episcopus, defuncto bonæ memoriæ P. Eximinij mensæ ipsorum Archidiacono archidiaconatum illius fretus Regis potentia eisdem contradicentibus occupavit, ipsum M. Petri post interpositam ad nos appellationem assignans, licet de antiqua & approbata consuetudine Pampilonensis Ecclesiæ assignatio archidiaconatus ejusdem simul ad Episcopum & Capitulum pertineret. Propter quod non modicum scandalum est exortum; quia, sicut fama publica protestatur, dictus M. pro collatione archidiaconatus illius quatuor millia præfato Episcopo præstitit obolorum, & conventus nihil de sua mensa recepit à tempore quo dictus archidiaconatus fuit collatus eidem. Vnde non immeritò metuunt quòd bona mensæ ad nihilum redigi debeant, si dictus M. non removeatur ab illo. Ipse namque elemosinæ ac infirmariæ bona destruxit dissolutè vivendo, & archidiaconatum sanctæ Gemmæ, cui tunc temporis præsidebat, ignorante Capitulo pro magna pecuniæ quantitate pignori cuidam Militi obligavit, quem jam per octo annos detinuit & adhuc detinet idem Miles. Idem quoque Episcopus ad alienationes illicitas manus extendens, castra de Huarch & Montejardin, quæ inter bona Pampilonensis Ecclesiæ pretiosissima reputantur, irrequisito Capitulo prædicto Regi concessit, qui ea detinet violenter in enorme ipsius Ecclesiæ detrimentum. In cujus præjudicium præfatus Episcopus, ante latam in eum remotionis sententiam, multa de bonis ejus illicitè alienare præsumpsit, non solum Capituli verum etiam illorum irrequisito assensu quos ei coadjutores duximus deputandos. Porrò præfatus M. quia idem conventus mandato prædictorum judicum paruerunt, in eorum Ecclesia seculares Clericos intro-

Tom. II.

duxit, qui sprete sententia judicum eorundem, in ipsa cum excommunicatis præfatis diuina non metuunt celebrare. Cum igitur sæpèdicta Ecclesia sit adeo, sicut asseritur, desolata quòd nisi ei per nostræ sollicitudinis studium succurratur, vix adicere valeat ut resurgat, & excommunicatorum illorum malitia faciente quasi redacta in solitudinem, spinas & tribulos jam ceperit germinare, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus & districte præcipimus quatinus ad præfatam Ecclesiam personaliter accedentes, & habentes præ oculis solum Deum, ac super statu ipsius inquisita plenius & cognita veritate, auctoritate nostra, gratia, odio, & mundano timore postpositis, ex ea evellatis nociva, & plantetis utilia, ac revocatis ejectionis, detis Capitulo eligendi sibi Pontificem liberam facultatem, injungentes eisdem ut vobis præsentibus electionem de persona idonea canonicè satagant celebrare, ea vero quæ de bonis ipsius Ecclesiæ tam ab ipso Episcopo quam ab aliis alienata inveneritis illicitè vel distracta, ad jus & proprietatem ipsius legitime revocantes, & illa quæ sunt per violentiam occupata cum fructibus perceptis ex eis, sicut justum fuerit, Capitulo restitui facientes, super mensæ archidiaconatu prædicto quòd canonicum fuerit statuatis, in his omnibus appellatione postposita processuri. contradicentes, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam compescendo. Nullis litteris veritati & justitiæ præjudicantibus à sede apostolica impetratis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani Non. Novemb. pontificatus nostri anno quartodecimo.

EPISCOPO, ET DILECTIS
filiis Abbati sancti Victoris &
Cancellario Parisiensi.

Dilecti filij Abbas & conventus Virziliacensis sua nobis in sinuatione monstrarunt quòd cum nobilis vir Comes Njvernensis ab eorum monasterio pro ipsius custodia duas procuraciones, in Pascha videlicet & festo beate Mariæ Magdalene, exigeret annuatim, & in receptione ipsarum ipsum monasterium enormiter aggravaret maxima Militum & servientum multitudine constipatus, iidem mille quingentas marcas argenti super procuracionibus illis ei tali conditione mutuo concesserunt ut in unaquaque prædictarum solemnitatam, si Virziliacum accederet, quinquaginta libris Altisiodorensis monete pro

B B b b

Epist. 123.
Scribitur pro
monachis Ve-
zeliacensibus.
Vide infra quib.
126.

moderata esset procuracione contentus, nec plus pro illa posset exigere donec ipsi monasterio redderet prætaxatam pecuniæ quantitatem. Verùm nunc, sicut dicitur, ut dictum possit monasterium in præfatis procuracionibus aggravare, terræ suæ quietam indixit pro eadem pecunia persolvenda. Cùm igitur jus suum in injuriam convertere non debeat idem Comes, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatinus si forsitan sæpeditum monasterium per immoderatam procuracionem gravare voluerit, vos ipsius immoderantiam, gratia, odio, & timore postpositis, redigatis ad justum sublato appellationis obstaculo moderamen, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Quòd si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Laterani 11. Idus Novembris, pontificatus nostri anno decimoquarto.

*EPISCOPO, ET DILECTIS
filiis Abbati sancti Lupi, & Decano
Trecensi.*

*Epist. 124.
Pro hisdem.*

CUm, sicut dilectis filiis Abbate & conventu Virziliacensibus intimantibus nostro est apostolatui referatum, nobilis vir Dux Burgundiæ gravia eis damna & injurias inferens, ter vel quater in anno villas eorum faciat deprædari occasione cujusdam consuetudinis quam in eisdem villis falso asserit se habere, & nimis dispendiosum esset & grave fratribus antedictis pro singulis querelis totiens apostolicam sedem adire, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus cùm ab eis fueritis requisiti, dictum Ducem, ut eis de damnis & injuriis irrogatis coram vobis exhibeat justitiæ complementum, monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis, jurisdictione hujusmodi usque ad biennij tempus usuri. Quòd si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Laterani 11. Idus Novembris, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*GEBENNENSI EPISCOPO,
& dilectis filiis Abbati de Abundantia &
Priori de Condamina Gebennensis diocesis.*

*Epist. 125.
Committitur
eis inquisitio
contra Archie-
piscopum Bi-
suntinum.*

Dilectis filiis Humberto, Stephano, & Petro Presbyteris Bisuntinæ diocesis denuntiantibus nos accepisse noscatis quòd venerabilis frater noster Bisuntinus Archiepiscopus, qui deberet esse in digni-

tate pontificali ex susceptæ administrationis officio suis subditis ad exemplum, ipsam non tantùm negligens famam suam evacuavit vivendo perversè, verùm etiam profusis & diversis excessibus factus multorum laqueus animarum, turpiter ac publicè sic coinquinare præsumit quòd de candido delabro in quo sedet fumum quibus præest emitit in salutis suæ dispendium potius quàm splendorem. Nam usque adeo est deditus simoniacæ pravitati quòd penes eum sine ipsa vix Ecclesiæ aliqua consecratur vel alicui aliquid spirituale confertur, compellens Clericos in apostolicæ sedis contemptum ad sacros ordines promovendos jurare quòd per litteras aliquas à sede apostolica impetratas aliquod ab eo beneficium petere non præsumant, & illos sustinens qui religionem exeunt, & alios in sacris ordinibus constitutos ac etiam moniales contrahere matrimonium & in seculo seculariter conversari, cujus frater uxorem legitimam, eo sciente, relinquens, cum quadam moniali contraxit, eam in domo publicè detinens ut uxorem, & ut patratum scelus ab alio fratre suo difficiliter revocari valeret, relictam ab eo, licet in litteratam, in cujusdam consecravimus monasterij Abbatissam, ipso fratre manente in seculo & continentiam non servante; Presbyteros & Clericos suos exactionibus jugibus adeo defatigatos quòd ipsi onere paupertatis depressi, tamquam rustici viliter in ignominiam honestatis ecclesiasticæ incedere compelluntur. Præter hæc autem cuidam Presbytero conferens interveniente pecunia decanatum, quendam Presbyterum qui manus in alium injecerat violentas, & eum custodiæ tradiderat carcerali, sustinet celebrare, scienter communicans & participans capientibus & vendentibus sacerdotes, & legalium matrimoniorum divortium, si pecunia interveniat, celebrari permittens. Et cùm quidam Bisuntini ac ferè omnes Presbyteri civitatis & diocesis suæ publicè detineant concubinas, ipse corrigere illorum aliquem non attentat, graviore contagio maculatus, quia cum Abbatissa Romanici-Montis consanguinitatis eum linea contingente incestum perpetravit impudenter, sicut fama publica ipsum vexat, & prolem à quadam moniali suscepit, cum cujusdam sacerdotis filia quasi publicè fornicando. Et cùm in ejus domo interfectus fuerit quidam Presbyter, nullam suscepit de ipsius interfecto-ribus, quos bene noverat, ultionem, & excommunicatos in mensa sua recipiens,